

NUMMER 9

Død uden ende

23. april 2019 af Bibi Eik Bergfjord

0

NECROPOLIS

999999

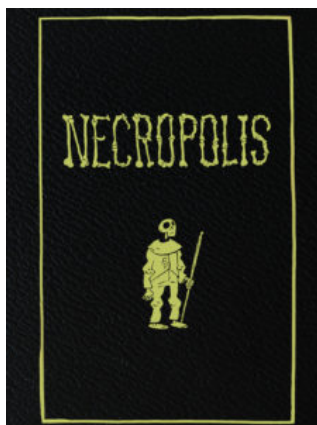
Forfatter: Simon Petersen
Tegner: Cav Bøgelund
Forlag: Baggaardsbaroner
Form: 100 siders hardcover i s/h
Vejl. pris: 160
Udgivelsesår: 2019
Udgivelsesland: Danmark

Den unge danske tegner Cav Bøgelund gik bort i januar 2018. Her er hardback genudgivelsen af det sort-hvide samarbejde med forfatter Simon Petersen ved navn *Necropolis* – udgivet i en fabelagtig stand af Baggaardsbaroner.

Necropolis er et storladent lille stykke morbid humor over enhver form for topstyring – hvad end den tager form af en guddommelighed eller et bureaukratisk system.

Værkets satire over efterlivet kommer jeg ind på med en følelse af at tærskle langhalm på ordet "død", da genudgivelsen som nævnt udkommer posthumt tegneren. Men værket drejer sig slet og ret om død. Mere præcist en ung gothskråstregpunkters død efter en overdosis af terpentin, syre og creme fraiche. En farligt svær laktoseintolerance, tænker man!

Man (jeg) lander som læser i den grad in medias res – ja, faktisk går fortællingen i gang inden overskriften, hvor hovedpersonen dør og afklædes til benet, og resten af fortællingen optræder i skikkelse af skelet. Noget af en prolog.

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Carsten Søndergaard til [Revolutionens rønnebær](#)
- Henning Larsen til [I ringen med 5 tegneserier om wrestling](#)
- john kenn til [I ringen med 5 tegneserier om wrestling](#)
- Peter Hartung til [Nummer 9 fylder 9: Jubilæumsinterview med nierens første høvding](#)
- Christian Aarestrup til [Revolutionens rønnebær](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin ...
 2552 Synes godt om

Synes godt om side
Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier
 for 21 minutter siden

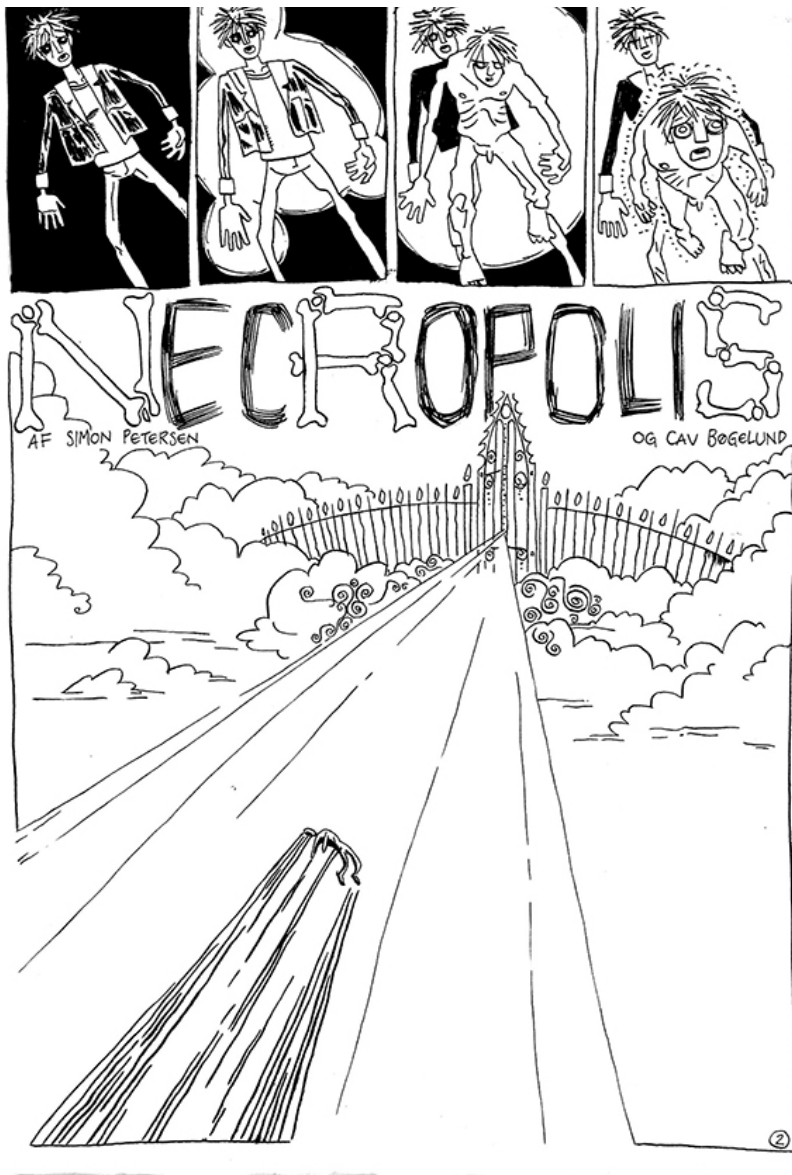
"Jerome K. Jerome Bloche" har været længe undervejs på dansk. Var den ventetiden værd?

NUMMER9.DK

To jeromere i en blok (for ik...
 Serien om privatdetektiven Jerom...

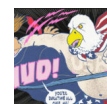
SENESTE INDLÆG

Efter Game of Thrones? Hele George R.R. Martins forfatterskab!

22. maj 2019

0

I ringen med 5 tegneserier om wrestling

20. maj 2019

2

Nummer 9 fylder 9: Jubilæumsinterview med nierens første høvding

19. maj 2019

1

Rumkapløbet vendt på hovedet

17. maj 2019

0

Nr. 9 fylder 9: Se de fede jubilæumstegninger

17. maj 2019

1

Skelettet får sig et grimt møde med himmerige. Paradoksalt ubarmhjertigt og med en masse filosofiske spørgsmål, han på ingen vis finder svar på i selvsamme himmerige. Der er altså religionsfilosofi (læren om det guddommelige) på spil på de 68 sider. Ikke små ting for en gothskråstregpunktet udgivelse, der oprindeligt blot var nogle flyvske stykker papir sat sammen af hæfteklammer. Værket bærer det dog herligt uelegant og uhøjtideligt, med ungdommelige bister humor.

Den unge knægt, som tvivler på sin tro, skal prøves og dømmes med sit svar på en stort spørgsmål: Hvorfor mon Gud skabte mennesket?

Med rette har den unge gothskråstregpunker svært ved at svare. Ikke bare skaber Gud af uforklarlige årsager væsnet "mennesket". Næ, hvad vigtigere er: Hvorfor i alverden tillader Gud mennesket at være i stand til så onde handlinger?

Spørgsmålet om “hvorfør i alverden” er da også kendt gennem årtusinder. Helt fra skrifter af Sankt Augustin i år 400 og frem til oplysningstidens tekster (og ja, den dag i dag) må man undre sig over denne besynderlighed ved Guds skabninger. Gud må da være den klogeste af alle. Og så skaber Gud et væsen, der begår mord, bekriger hinanden, indfører børnearbejde, ødelægger kloden? Er det ikke...dumt? Jo!

At hovedpersonen er godt vred på den guddommelige autoritet, forstår man (jeg) udmærket. Mødet med Håb er en kærkommen afveksling for skelettet, men giver da ikke meget andet end lidt klæder på benene. Desværre kan selv Håb(et) ikke meget andet end at gentage spørgsmål uden svar – hvorved absurditeten, som *Necropolis* lægger for dagen, understreges.

Derfor må der da også på et senere tidspunkt i værket indtræffe protester mod Vor Herre, som jeg ikke vil komme nærmere ind på, hvis man skulle være så heldig ikke at have læst tegneserien endnu.

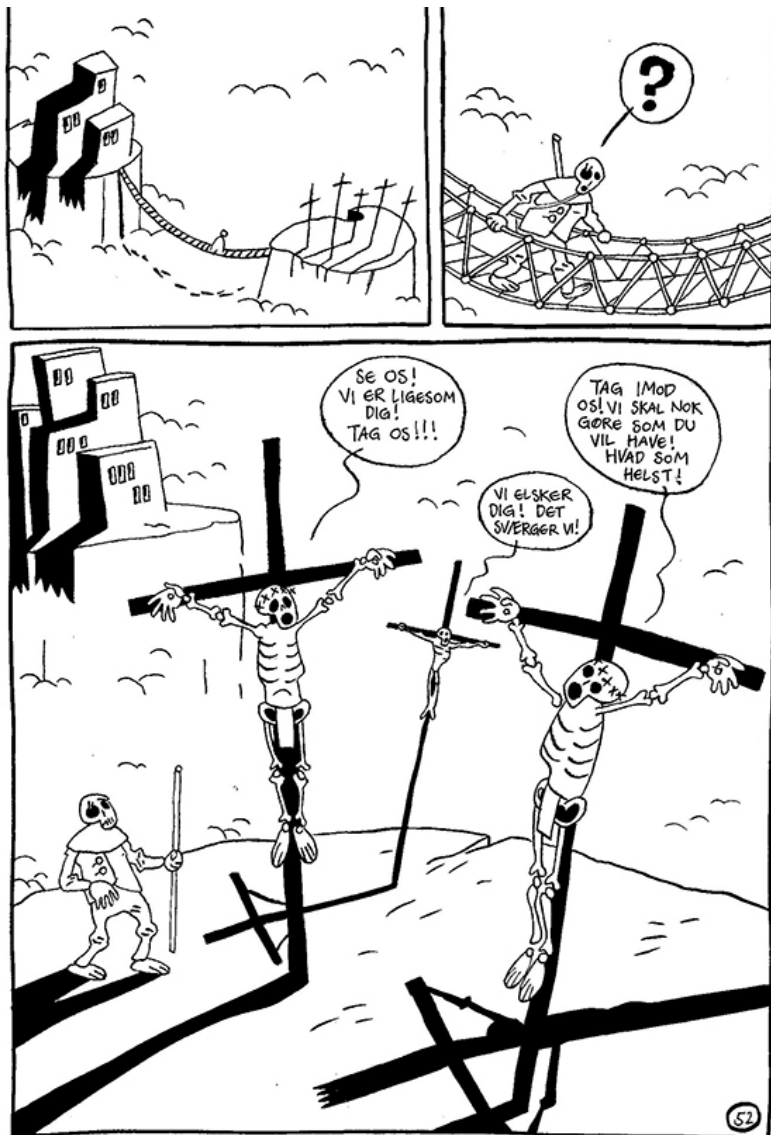
Værkets satire er også i den grad møntet på livet før døden. Hovedpersonen har intet navn, og er jo mindre end skind og ben, nemlig blot og bart ben. Stedet, *Necropolis*, er de levende dødes by, hvor man er i “limbo” imellem liv og død. Et sted, der på en måde ikke er et sted, men hvorfra der ingen vej ud er.

Skelettet er fanget her på linje med et jobafklaringsforløb eller i klemme som flygtning på tålt ophold. Værket beskriver da også skægt nok byen som “kristendommens flygtningelejr” – og her er vi i en historie helt tilbage i 2002, før al politisk hurlumhej om Sjælsmark Kaserne og Lindholm Ø. Necropolis er en med værkets egne ord en “dødeby” – man kunne også bare sige det så enkelt, at alt er gået i stå og intet fører nogle steder hen, som Babels Linjen:

Den navnløse hovedperson venter forgæves ved skranker, render i labyrintiske cirkler, blindgyder, møder arbitrære numre, skilte uden retning. Igen og igen og igen. Babylon Trappen fører op, men ikke nogen steder hen, og allerede døde forsøger at korsfæste sig selv til frelse fra Necropolis.

Alt ved værket er mildt sagt karikeret. Man skal virkelig have forlagt brillerne for ikke at se den stærkt dyrkede ikonografi. Læseridentifikationen med skelettet er stor. Ja, et skelet er jo noget så højtravende som et billede på det almenmenneskelige – et skelet har vi alle, uanset køn, seksuel orientering og så videre. Skeletterne findes ganske vist tegnet i flere størrelser og varierende i detaljerigdom, men identifikationen vedbliver. Værket er på den måde både storladent og meget simpelt i en og samme sjove sort-hvide gryde. Simpelhed er slet og ret et definerende træk. Det skøre værk dufter selv i hardback dejligt af køkkenbordsudgivelse.

Leg med motivernes perspektiv er ligeledes definerende. Værket lægger i første panel ud med skorstenssvinske bygninger tiltende til den ene side, trapper man bliver søsyg af at se på, ujævne rammer om panelerne. Tegnestilen er hele vejen forvrænget og på steder næsten uden perspektiv, som vrængede værket af sig selv – hvilket stemmer godt overens med den stærkt satiriske fortælling. På side 25 & 48 – to vidunderlige helsides paneler, er der klokkeklare referencer til 1920'ernes surrealisme i male- og tegnekunst.

Bibi Eik Bergfjord

FORRIGE ARTIKEL

[Her debuterede Batman:
Detective Comics runder #1000!](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Avengers Endgame anmeldt –
uden spoilere](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Kendis i dødsriget

18. marts 2019 af [Simon Petersen](#)

Vi to smelter

4 [7. februar 2019 af \[Simon Petersen\]\(#\)](#)

2

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart,

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste

TEGNESERIE-RESURSER

[Dansk Tegneserieråd](#)

[Danske Tegneserieskabere](#)

baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

[Læs mere her](#)

[Copenhagen Comics](#)

[Art Bubble](#)

[Storm P. Museet](#)

[The Animation Workshop](#)